

יומא סא. (שד) עד סב. (סוף הפרק)

קרבן אשם של מצורע

את הדם הכבש קיבלו בכלי וביד - מהכלי היו זורקים על המזבח החיצון, מהיד היו נותנים על האוזן, האגודל והבוהן הימניות. את השמן שמו בכפו של כהן - משם היו לוקחים ומזים 7 פעמים על הכפורת ושוב לוקחים ונותנים על האוזן, האגודל והבוהן הימניות. (את מה שנשאר מהשמן שפכו על ראש המצורע המיטהר)

מי מכפר על מה

ר' יהודה

פר ושעיר שבפנים - על כל טומאות המקדש,
שעיר לעזאזל - על כל חטאי הכהנים, והישראלים.

ר' שמעון

דם הפר - על טומאות המקדש של הכהנים,
דם השעיר שבפנים - על טומאת המקדש של ישראלים,
וידוי הפר - על כל חטאי הכהנים,
וידוי השעיר לעזאזל - על כל חטאי ישראלים

דוגמאות לעבודה שהופסקה באמצע

חכמים ור"ש ור"א מודים ששפכת השיירים לא מעכבת

הזה חלק מההזאות של יוה"כ
חכמים: יזה מתחילת הסט (הסט של קודש הקודשים, או הסט של הפרוכת או הסט של המזבח הפנימי)
ר"ש ור"א: יזה מההזאה שהפסיק בה (גם אם היא באמצע סט)

חכמים ור"ש ור"א מודים שהמתנות שעל הראש לא מעכבות

הזה חלק מההזאות של המצורע
חכמים: יזה מתחילת הסט (הסט של המתנות שבהיכל, או הסט של הבהונות)
ר"ש ור"א: יזה מההזאה שהפסיק בה (גם אם היא באמצע סט)

זו הגירסא של ר"ח ורוב הראשונים לרש"י היתה גירסא שונה

שחט אשם מצורע ונשפך הדם לפני ההזאה
חכמים: יביא אשם חדש (וישחטו ויזה ממנו את ההזאות)
ר"ש ור"א: אין לו תקנה (אינו יכול להזות כי אין לו דם ואינו יכול לשחוט אשם נוסף כיוון שכבר שחט אשם)

ר' חסדא: גם חכמים סוברים שאין לו תקנה ('אתו' - יש להקריב רק אשם אחד)

עבודה שהופסקה באמצע

חכמים: לא בוצעה כלל (ויש להתחיל מתחילת העבודה)
ר"ש ור"א: בוצעה חלקית (ויש להתחיל מהיכן שסיים)

טעמם של התנאים

'אצט חטאת הכי'אויק אמת גוסף'

חכמים: חטאת אחת - ולא שתיים,
ר"ש ור"א: חטוי (הזאה) אחד - ולא שנים

קושיה: כתוב בברייתא שבמקרה זה צריך להביא אשם **תשובת ר"ח**: כוונת הברייתא היא **צריך ואין לו תקנה**

האמוראים נחלקו האם כשכתוב **צריך** הכוונה שעליו לעשות כן או שאין לו תקנה.
נפ"מ: ב"ש קבעו שניזיר קרח צריח העברת תער - האם הכוונה לצריך ואין לו תקנה, או שהוא צריך להעביר תער על בשרו למרות שאינו מגלח בכך כלום

מה עושים כשנאלצו לשחוט כמה פרים או שעירים פנימיים

ר"א ור"ש: שורפים את כולם מחוץ למקדש – וכולם מטמאים את השורף ואת בגדיו,

חכמים: שורפים רק את האחרון מחוץ למקדש – ורק האחרון מטמא את השורף ואת בגדיו, (שהרי האחרון הוא זה שכיפר)

רבא: לא שולחים את כולם –
כיוון שכתוב 'אותו'.

מה עושים כשיש כמה שעירים לעזאזל

ר"פ בשם רבא: שולחים רק את הראשון (כשיטת ר' יוסי הסובר שהמפריש שני כבשים לפסחו – יקריב את הראשון שהפריש)

ר"פ בשם רבא: שולחים רק את האחרון, (שהרי האחרון הוא זה שכיפר)